

[Einer Jensen.]

dette Lovforslag, gjorde jeg opmærksom paa — det blev ogsaa nævnt nu af det ærede Medlem Hr. Knud Kristensen —, at det var et meget uheldigt Tidspunkt at give sig til at forlange, at Arbejderne paa forsikringsmæssigt Grundlag skulde kunne oprette Krisekasser; og det har desværre vist sig at være rigtigt: indtil i Sommer var der kun oprettet tre Krisekasser; efter at man har vedtaget Loven om Laan og Tilskud til Oprettelse af Krisekasser, er det vedtaget at oprette tre Krisekasser til, saaledes at der i Øjeblikket er Tale om i alt 6 Krisekasser, hvoraf kun to omfatter Fag af væsentlig Størrelse, nemlig Smede- og Metalarbejdernes samt Cigararbejdernes, de andre er mindre Kasser. Man vil deraf se, at jeg fuldt ud har faaet Medhold i de Bemærkninger, jeg den Gang fremsatte om, at det var umuligt for Arbejderne selv at paatage sig Byrden ved at yde et højere Kontingent til Arbejdsløshedskasserne end det, man allerede nu betaler. For at kunne bære den ordinære Understøttelse har Arbejdsløshedskasserne maattet foretage meget væsentlige Forhøjelser af de vedtægtsmæssige Kontingenter, og dertil kommer, at man har maattet kræve betydelige Ekstrakontingenter. Selv efter dette er det ikke muligt for Arbejdsløshedskasserne at opretholde den vedtægtsmæssige Understøttelse; i Øjeblikket overvejer man og har til Afstemning indenfor Arbejdsmændenes Arbejdsløshedskasse et Forslag om at indskrænke Dageantallet, fordi man ikke kan faa Kontingenter ind af den Størrelse, som er nødvendig for at opretholde den vedtægtsmæssige Understøttelse. Det forekommer mig, at vi helt og fuldt har faaet Ret i vore Betragtninger om det urimelige i at ophæve den ekstraordinære Understøttelse til arbejdsløse og forlange, at Arbejderne skulde bære Ekstrabyrden ved Krisekasserne. Vi har derfor ogsaa nu besluttet at indbringe Forslag om, at der igen skal vedtages en Lov, som giver Adgang til at give Arbejderne Krisehjælp i den ekstraordinære Situation, vi er inde i. Der er i Øjeblikket mellem 37 000 og 38 000 anmeldte arbejdsløse; og i de to sidste Uger har der været en Stigning paa henimod 3 000; hertil kommer alle de arbejdsløse, der ikke er anmeldt, og det er sikkert et ikke ringe Antal. Hvis Tallet paa arbejdsløse opgøres omhyggeligt og nøjagtigt, saaledes at man medtager ikke blot de anmeldte, men ogsaa de ikke anmeldte arbejdsløse og endelig dem, der ikke betragtes som arbejdsløse,

idet de er skubbet over paa Fattigvæsenet, tror jeg, at man meget stærkt nærmer sig et Antal af 50 000 arbejdsløse. Det forekommer os, at det i meget høj Grad er paakrævet, at der her skaffes Udveje til en Hjælp til de arbejdsløse, saaledes at de ikke drives over paa Fattigvæsenet. Herom har vi, som sagt, stillet Forslag. Det samme gælder selve Arbejdsløshedslovgivningen. Dette Lovforslag er en Ændring til den bestaaende Arbejdsløshedslov, og for at kunne faa det fremmet, hvilket vi ogsaa vil medvirke til, har vi endnu ikke stillet de Ændringsforslag, som vi agter at stille vedrørende den almindelige Arbejdsløshedslovgivning. Ogsaa sidste Aar behandlede vi dette Spørgsmaal, idet vi stillede Forslag om en Ændring i Loven, som væsentligt bragte den tilbage til den Skikkelse, den havde før Loven af 1. Juli 1927. Herom agter vi ligeledes at stille Forslag i denne Rigsdagssamling, og jeg haaber, at den Tid, der nu er gaaet, efter at vi har foretaget Ændringen af Arbejdsløshedsloven, vil have overbevist Flertallet her i Salen om det nødvendige i, at vi ikke alene ændrer den vedtægtsmæssige Understøttelse, for derved at skabe Mulighed for at kunne opretholde den, samt træffer Bestemmelse om det Antal Dage, i hvilke vedtægtsmæssig Understøttelse kan udbetales, men ogsaa, at man vedtager en Lov, der giver en ekstraordinær Understøttelse til de arbejdsløse i den Periode, vi er inde i. Samfundet kan ikke fortsat være tjent med, at de arbejdsløse sulter eller bringes over paa Fattigvæsenet. Og det er jo det, der sker nu, hvis ikke Kommunerne overtager den Byrde, som Samfundet har Pligt til at bære. Her har den højtærede Indenrigsminister ved sit Forslag om Hjælpekasserne jo gjort sit til at gøre det umuligt for Kommunerne at fritage Folk for at komme paa Fattigvæsenet. Som sagt, disse to Lovforslag kommer senere til Behandling, og jeg skal derfor ikke nærmere komme ind paa Spørgsmaalet nu, men slutte med at anbefale det foreliggende Lovforslag.

C. J. F. Sven: Mit Parti har, hver Gang der har været Tale om disse Krisefonds, stillet sig særdeles velvilligt overfor dem. Det er ogsaa fra mit Partis Side, at Tanken om at indrette saadanne Krisefonds oprindelig er fremkommet. Derfor ser vi ganske naturligt med Sympati paa, at de kommer i Virksomhed, og vi vil gerne yde vor Medvirkning til, at Lempelser i den gældende Arbejdsløshedslov gennemføres, der